

Ítróttur

Lættur sigur til Neistan

Tað gingu tíggu minuttir, áðrenn nakað mál kom í dystinum, og það var Sóljan, sum fekk fyrra mál sitt í hesum hálvleikinum.

1. deild kvinnur Neistin—Sóljan 18—6 (9—2)

Málskjúttar fyri Neistan: Sanna 7, Guðrun 5, Kára 3, Marjun 2 og Súna 1. Málskjúttar fyri Sóljuna: Mia 1, Elspa 1, Miriam 1, Andrea 1, Flía 1 og Hervør 1. Dómarar vóru Dja og Sophus

Neistin hevði aftur hetta vikuskiftið heimavøll og Sóljan útíð. Líðið hjá Neistanum var hetta vikuskiftið eitt sindur broytt í mun til tað vit súa spæla imóti NSÍ síðsta vikuskifti. Hesuferð spældu teir báðir veteranarnir Svanna Hanusardóttir og Marjun Christiansen við aftur. Sum fráleið, sást kanska serliga, hvussu stóran týðning ein spælar sum Svanna hevur fyri tær yngru kreftirnar á liðnum.

Leingi gekk tó áðrenn vit finga nakað mál í dystinum. Ikki fyrr enn spældu

ir vóru einir tíggu min., eydnaðist tað sandavágs-konunum at sleppa leysar á strikuni og skora. Síðan gingu triggir min. til Neistin javnaði út.

Verjan hjá Sóljuni tókst í fyrstani Neistanum ov sterk. Tær bláu blivu konstant steðgaðar, tá tær royndu at bróta seg gjøgnum verjuna, og tær skotini, sum sluppu igjøgnum, var barnamatur hjá málverjanum at bjarga.

Í álopsspælinum satsaði Sóljan nógv uppá langskot, men hesi vóru sum heild ov veik til at geva nakað munagott úrslit. Sum dysturin leið fram, varð tað ov lætt hjá neistaverjuni at byrgja fyri hesi ivasomu skotstyrkini, og tá innspælið til strikuspælararnar var alt ov fantasileyst og illa umhugsað, ja, so endaði tað sum oftast við, at tað heldur vóru verjuspælararnir hjá Neistanum, sum finga innspælingarnar. Tá

so megin eisini fór at ganga undan, kláraði verjan heldur ikki at hanga saman. Óivað hevði tað eisini týðning fyri Sóljuna, at Andrea tíðliga í seinna hálvleiki mátti gevast, tí hon fekk ein skaða. Sóljan spælir sum heild ov einstáttað, og líðið megnar ikki at variera ella broyta spælið, tá mótstøðuliðið broytir spælistil.

Neistaliðið var eisini hesuferð heldur tamt í byrjanini. Tær royndu at bróta seg igjøgnum verjuna, men hetta gekk heldur striltið. Kanska eru nakrir av strikuspælarun-

um í lættara lagi til at vera nøkur gjøgnumbrots-hóttan. Ikki fyrr enn tær seinni byrjaðu at spæla seg skilagott igjøgnum, fór at bera til. Hóast ein kraftskjútti sum Svanna aftur var at siggja á liðnum, sást tað fyrsta korterið lítið til nakað langskot. Sum sagt skuldu tað ganga heilir trettan min., áðrenn Neistin fekk nakað mál. Hetta kom í stóran mun av, at tær ikki megnadu at skifta spælistil. Í staðin fyri at berjast við tær sterkaru sandavágs-konurnar, áttu neistakonurnar nógv fyrri at byrjað at variera álopsspælið.

Sum frá leið hendi hetta tó, og tá stóð ikki á.

Neistin økti ferðina, og álopsspælið byrjaði bein-anvegin tær høvdu vunnið bóltin í verjuspælinum. Hesum skjótara og meira skiftandi álopsspælinum kláraði Sóljan ikki at steðga. Tá nú álopsspælið eisini bæði var ein hóttan úti frá og frá strikuni, bar betur til at ála tað í fyrstani tryggja sandavágsverjuna.

Neistin vann tryggn sigur, men tann veika byrjanin kundi verið harðari revsað imóti einum sterkari liði.

m.

Neistakvinnurnar høvdu ikki stórvegis trupulleikar við at basa Sóljuni í dystinum, sum hevði ein sera málátækan fyrra hálvleik. Mynd: Brandur í Dali

Hamskiftir hoyvíksingar

Meðan hoyvíkingar til hendan dystin vóru munandi betur mannaðir enn síðsta vikuskifti, so var tað øvugt við kollfirðingum.

1. deild menn H71—KÍF 20—19 (9—9)

Málskjúttar fyri H71: Gunnar 7, Jákup S. 5, Svend 5, Kristian M. 2 og Heri 1. Málskjúttar fyri KÍF: Petur M. 9, Vagnur 5, Jarvin 2, Ragnar 2 og Per 1. Dómararnir vóru Dánjal og Kristian. Askóðarar: 34

Hoyvíksingar høvdu til hendan dystin fingið tveir av teimum gomlu stuðlunum inn á liðið aftur. Bæði Jákup Simun og Gunnar Djurhuus vóru farnir í H71 troyggjurnar aftur, og tað gjørdi mun. Í mun til seinasta dystin, spældu teir imóti kollfirðingum meira aggressivt, og betur skipað álopsspæl. Hesuferð var tað ikki bara

Svend, sum var ein hóttan, men serliga Gunnar, og sum fráleið eisini Jákup Simun gjørdi munin á liðnum báðum. Hoyvíksingar torðu meira, og hetta sjálvsálitið smittaði alt spæl teirra. Serliga var tað álopsspælið í høgri síðu, sum í fyrstani eydnaðist væl. Hetta til kollfirðingar varnaðust vandan og byrgdu fyri. Sigast kann kanska, at hoyvíksingar brúktu ov langa tíð um at finna onnur veik stöð í KÍF verjuni. Í hvussu er sluppu teir kollfirðingum inn í dystin og sleptu einari tryggari leiðslu.

Í seinna hálvleiki komu hoyvíksingar tó fyrri seg

aftur og høvdu eina góða løtu miðskeiðis í hálvleikinum. Grundin var kanska serliga, at KÍF-leikararnir ikki orkaðu meira, men eisini tann, at Jákup Simun umsiðir aftur fekk umstillað seg frá fótbóltnum til handbólt. Teir vunu sær aftur tryggja leiðslu, men vóru tó um at tveita sigurin fyri bórð aftur.

Sum kappingin liður, kann tað lættliga henda, at okkurt av hinum stórru liðunum fer at fáa trupulleikar av hoyvíksingum.

Kollfirðingar eru ikki at kenna aftur frá í fjór, tá teir vunu heiðursmerki. Við undantak av Vagni og Petur Martini, so tykja hinir leikararnir als ikki at

vera í venjing. So leingi teir orkaðu, gekst hampuliga, men tá nakað var líðið út í seinna hálvleik, var eingin luft eftir í ballónini. Tað er ov nógv at krevja, at hesir báðir áðurnevndu skulu meina at hála stigini í land. Tað er harmuligt at siggja eitt bronsulið meina so lítið, vegna vantandi vilja og venjing.

Bæði í byrjanini av fyrra hálvleiki, og móti endanum av seinna, var tað serliga í vinstru verjusíðu, at tað var ov lætt hjá mótstøðumonnunum at sleppa igjøgnum. Tá so hendan sama síðan í álopsspælinum, serliga í tí avgerandi løtuni í seinna hálvleiki, slasaði alt ov nógv burtur, ja, so var tað millum annað tí, at KÍF tapti stig óneyðugt.

Vagnur og Petur Martin skaraðu burturur hjá

KÍF, men eisini málverjin Óli Kristjan Djurhuus kann vera nøgdur við avrik sitt. Hinir mugu taka seg saman, um teir áhaldandi ætla sær at spæla 1. deildar handbólt. Tað er ov galið, at eitt lið sum KÍF, sum vit vita eiga stórskjúttar, ikki megnar at fáa eitt tað einasta mál uppá langskot.

Hoyvíksingar hava tikið seg saman, og tað áttu kollfirðingar eisini at gjørt.

m.

Ringið!
— og vit skriva

☎ 11820